

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.430 van 8 januari 2016
in de zaak A. 215.868/IX-8641**

In zake: Nacira ABDELKHALEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Arno Darcis
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 523
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
de Scholengroep 8 – Brussel
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 mei 2015, strekt tot de nietigverklaring van:

“Het besluit van De Scholengroep van 6 maart 2015 houdende het handhaven van de schorsing van het Centrum voor Volwassenenonderwijs van [Nacira Abdelkhalek].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 september 2015 en op 4 januari 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Arno Darcis, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2014-2015 ingeschreven in het Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO) te Brussel, waarvan de scholengroep Brussel van het Gemeenschapsonderwijs het schoolbestuur is.

3.2. Met een brief van 26 januari 2015 deelt de directeur van het CVO aan verzoekster het volgende mee:

“Gezien

- U op maandag 12 januari 2015, maandag 19 januari 2015 en dinsdag 20 januari 2015 fysieke bedreigingen uitte ten aanzien van een leerkracht heeft de betrokken begeleidende klassenraad op datum van 26 januari 2015 en dit conform punt 5 ‘tuchtreglement’ van het centrumreglement 2014-2015 van CVO Brussel unaniem geadviseerd om u met ingang van 29 januari 2015 en dit tot en met het einde van schooljaar 2016-2017 uit te sluiten van alle lesactiviteiten.

Zoals voorzien in artikel 5.3 van ons centrumreglement hebt u recht op een overleg betreffende dit dossier. Dit overleg gaat door op woensdag 28 januari 2015 om 10u00 in mijn bureau.

Gelieve ook nota te nemen van de mogelijke beroepsprocedure zoals vermeld in artikel 5.4 van ons centrumreglement.”

3.3. Na de hoorzitting van 28 januari 2015 en na een bijkomend advies van de klassenraad van 29 januari 2015, beslist de directeur van het CVO Brussel om verzoekster vanaf 29 januari 2015 “definitief te verwijderen uit [de] school en dit tot en met schooljaar 2016-2017”. Onderaan de brief wordt de passus uit het centrumreglement weergegeven die betrekking heeft op de “beroepsprocedure in geval van definitieve uitsluiting”.

Nadat een overleg met de directeur niet tot het door haar gewenste resultaat heeft geleid, stelt verzoekster met een 11 februari 2015 gedateerd schrijven bezwaar in bij de algemeen directeur van de scholengroep.

3.4. Na verzoekster te hebben gehoord, bevestigt de algemeen directeur de beslissing tot definitieve uitsluiting. Die beslissing wordt aan verzoekster ter kennis gebracht met een aangetekende brief van 6 maart 2015. Onderaan die brief staat het volgende vermeld:

“Zoals bepaald in artikel 33, § 2, van het hierboven vermelde besluit van 21 december 2011 van de raad van bestuur van scholengroep Brussel houdende de beroepsprocedures voor de behandeling van een beroep of klacht van ouders, meerderjarige leerlingen of cursisten, kunt u tegen deze beslissing een gemotiveerd hoger beroep aantekenen bij de voorzitter van de raad van bestuur van scholengroep Brussel. Hiertoe dient u binnen de drie dagen, zaterdag en zondag uitgezonderd, na ontvangst van dit schrijven, een aangetekende brief te richten aan: [...]”

Met een aangetekende brief van 19 maart 2015 stelt verzoekster beroep in bij de voorzitter van de raad van bestuur van de scholengroep.

3.5. Op 23 maart 2015 deelt de voorzitter van de raad van bestuur van de scholengroep aan verzoekster mee dat het beroep onontvankelijk is:

“Ik ontving uw aangetekend schrijven van 19 maart 2015, waarin u een gemotiveerd hoger beroep aantekent tegen de beslissing van de algemeen directeur van 6 maart 2015, waarbij hij de eerdere beslissing van de directeur van het CVO Brussel om u definitief uit te sluiten, bekrachtigde. Uw aangetekend schrijven bereikte mij op vrijdag 20 maart 2015.

Artikel 37, § 1, van het besluit van 21 december 2011 van de raad van bestuur van scholengroep Brussel houdende de beroepsprocedures voor de behandeling van een beroep of klacht van ouders, meerderjarige leerlingen of cursisten (waarvan u een kopie in bijlage vindt), bepaalt dat u tegen de beslissing van de algemeen directeur gemotiveerd hoger beroep kan aantekenen bij de voorzitter van de raad van bestuur, bij aangetekend schrijven en binnen een termijn van drie dagen nadat de beslissing van de algemeen directeur hem werd betekend.

De beslissing van de algemeen directeur werd u meegedeeld op vrijdag 6 maart 2015 via aangetekende zending, waarvan u het afgiftebewijs in bijlage vindt, en via de gewone post.

Bijgevolg is uw hoger beroep bij de voorzitter van de raad van bestuur onontvankelijk.

De beroepsprocedure binnen scholengroep Brussel is hiermee uitgeput. Indien u het niet eens bent met deze beslissing, kunt u een beroep tot vernietiging instellen bij de Raad van State.”

IV. Toepassing kortedebattenprocedure

4. Een beroep bij de Raad van State staat enkel open tegen in laatste aanleg genomen beslissingen.

Uit het centrumreglement 2014-2015 van het CVO Brussel blijkt dat tegen een definitieve uitsluiting als tuchtmaatregel een georganiseerd administratief beroep openstaat, waarover finaal wordt beslist door de raad van bestuur van de scholengroep.

5. Formeel is het annulatieberoep gericht tegen het besluit van de algemeen directeur van 6 maart 2015. Dit besluit is evenwel geen eindbeslissing – en dus geen voor nietigverklaring vatbare rechtshandeling – aangezien er nog een administratief beroep tegen ingesteld kan worden. Verzoekster heeft dit beroep ook daadwerkelijk ingesteld, waarna haar beroep – terecht of ten onrechte – onontvankelijk is verklaard door de voorzitter van de raad van bestuur op 23 maart

2015. Met die laatstgenoemde beslissing is bijgevolg de interne beroepsprocedure afgesloten en tegen die beslissing staat een annulatieberoep open.

6. Verzoekster betoogt in een schriftelijke ‘conclusie’, die zij na de kennisname van het auditorsverslag heeft neergelegd, dat het auditoraat “te-recht” opmerkt dat de laatste beslissing van de scholengroep dateert van 23 maart 2015 en niet van 6 maart 2015 en dat “bijgevolg” enkel een beroep tot nietigverklaring gericht tegen het besluit van 23 maart 2015 ontvankelijk is. Zij merkt op dat het evenwel gaat om een materiële vergissing “die moet worden rechtgezet” omdat het wel degelijk haar bedoeling was om een beroep tot nietigverklaring tegen dit laatste besluit in te stellen.

7. Een ‘conclusie’ is niet gekend in de procedureregeling van de Raad van State. De verwerende partij heeft zich op de terechtzitting echter niet ertegen verzet dat de inhoud van dit stuk begrepen mag worden als de schriftelijke weergave van de mondelinge uiteenzetting van verzoekster als antwoord op het voor haar ongunstige auditorsverslag.

8. Verzoekster ontkracht de vaststelling van het auditoraat niet dat hoe dan ook tegen de finale beslissing waarmee de administratieve beroepsprocedure is beëindigd geen enkel middel is aangevoerd in het inleidend verzoekschrift. Elk van de vier aangevoerde middelen raakt de grond van de tuchtbeslissing of het procedureverloop bij het CVO en bij de algemeen directeur van de scholengroep, terwijl geen enkele grief wordt aangevoerd tegen de beslissing van de voorzitter van de raad van bestuur tot verwerping van het beroep wegens laat-tijdigheid.

Dat het om een loutere verschrijving van het voorwerp zou gaan in de inleidende akte, is alzo een betoog met zeer geringe geloofwaardigheid.

Maar wat ook daarvan zij: indien verzoekster niet kan aantonen dat zij wél op regelmatige wijze het administratief beroep heeft uitgeput, vermag

zij niet op ontvankelijke wijze een beroep bij de Raad van State in te stellen. Dit aantonen kon enkel, door in een annulatiemiddel de onwettigheid aan te voeren van die motivering van de eindbeslissing. Wat zij nu net verzuimd heeft.

9. Vergeefs poogt verzoekster dit verzuim te herstellen, door alsnog in haar ‘conclusie’ van 1 oktober 2015 “in ondergeschikte orde” ziekte als overmacht aan te voeren om tijdig het georganiseerd beroep te kunnen instellen en “in uiterst ondergeschikte orde” de onredelijkheid aan te voeren van de beroeps-termijn van drie dagen in het schoolreglement. Die grieven zijn immers ruim buiten de verjaringstermijn van zestig dagen aangebracht, en dus onontvankelijk.

10. Wat voorafgaat leidt tot de vaststelling dat het beroep bij de Raad van State onontvankelijk is en dat het auditoraat terecht heeft voorgesteld om dit volgens de kortedebattenprocedure vast te stellen.

V. Voorlopige maatregelen

11. Verzoekster vraagt nog “om bij wijze van voorlopige maatregelen”, “de uitvoering van de omstreden beslissing te schorsen en haar met onmiddellijk ingang toe te laten terug aan haar lessen bij het CVO deel te nemen”.

Daargelaten of de belangen van verzoekster met dit oogmerk misschien beter gevrijwaard waren geweest door het instellen van een vordering tot schorsing, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, eerder dan door middel van een verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen, volstaat het thans vast te stellen dat het verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen deelt in het lot van het annulatieberoep.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

12. Ter terechtzitting vordert de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro.

Gelet op artikel 84/1 van het algemeen procedurereglement, kan aan zo een louter mondeling en voor het eerst op de terechtzitting geformuleerd verzoek geen gevolg worden gegeven.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 januari 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren